

Scenario: De Plasticverzamelaar

Tussenversie

Inleiding

Ravi woont met zijn gesluisde vrouw, hun dochttertje en hun zoon in een klein huisje - meer een hut eigenlijk -aan de voet van het reusachtige fort van Jodhpur, in de provincie Rajasthan in India. Zijn belangrijkste bezit is een vuile kameel en een eenvoudige houten kar. Ravi komt uit de in maatschappelijke zin allerlaagste Indiase bevolkingsgroep van de "onaanraakbaren", ook wel Dalit of "kastelozen" geheten. Het is hem en zijn lotgenoten slechts toegestaan bepaalde - door de hogere kasten als onrein beschouwde - beroepen uit te oefenen, zoals bijv. het verzamelen van plastic en ander afval. Ravi wordt geacht te zwijgen en te luisteren wanneer iemand uit een hogere kaste, vooral die van de middenstand en van de krijgers, aan het woord is. Ravi beseft dat het behoren tot de Dalit zijn karma is en dat niet te zeggen valt of dit systeem van kasten nu ergens goed voor is of niet...

FADE IN

1 EXT. JODHPUR DAG 1

Een grote chaos in een smalle straat in Jodhpur. Gemotoriseerde en niet-gemotoriseerde riksja's, een enkele oude brommer en vele voetgangers lopen te hoop in een file. Opvallend veel mannen en weinig vrouwen en kinderen. Onder hen bevindt zich een brahmaan die een hoge positie binnen de lokale hindoetempel bekleedt. Iedereen behalve de brahmaan toetert tegen een in lompen geklede man, Ravi, die op een kar vol afvalplastic zit, waarvoor een kameel is gespannen. Zijn zoon Sahir zit naast hem op de kar. Ravi wacht voor een koe die in het smalle straatje staat te nietsen.

RIKSHA CHAUFFEUR

Doorrijden man!!

FIETSER 1

Weg met die koe!

FIETSER 2

Wie denk je wel dat je bent?!

Ravi blijft stoïcijns en onverstoort. Leden van een groepje uit de kaste der arbeiders beginnen te schreeuwen.

ARBEIDER 1

Je krijg hier spijt van... !!

ARBEIDER 2

Hoe durf je als kasteloze ons de weg te versperren?!

ARBEIDER 3

Mislukte Dalit!! Paria!!

De arbeider die het eerst zijn mond opentrok probeert te spugen naar Ravi. Zijn zoon kijkt kwaad over zijn schouder achterom en wil terug-schelden. Maar zijn vader gebiedt hem dringend om te zwijgen.

RAVI

Het is goed zo, Sahir. Ze weten niet beter.

Dan pakt Ravi een handje afvalschillen uit een zak, die hij op zijn kar heeft liggen. Hij gooit de schillen op straat. De koe scharrelt er rustig op af, waardoor de weg weer vrijkomt. De file zet zich in beweging ...

2 EXT. JODHPUR DAG 2

De wagen met Ravi en zijn zoon rijdt in een ander deel van de stad waar de straten breder zijn. Zij passeren kleine goudsmedenrijtjes. Her en der langs de weg zitten in lompen geklede vrouwen, die het afval-water uit het open riool zeven in de hoop nog wat goud-restjes te vinden. Ravi stopt zijn kameel bij een hoop afval. Samen met zijn zoon plukt hij het plasticafval eruit en laadt het op de wagen. Ondertussen praat Sahir over het voorbije voorval.

SAHIR

... echt belachelijk die Shudra's [arbeiders] ...

Ravi zwijgt.

SAHIR (CONT'D)

En nog belachelijker dat u niets zei ...

RAVI

Je kunt helemaal niet weten of het belachelijk is.

RAVI (CONT'D)

Een kasteloze Dalit hoort nu eenmaal te zwijgen tegenover een hogere kaste. Zelfs als dit een arbeider is ...
Net zoals ook een zoon soms behoort te zwijgen tegenover zijn vader ...
Begrijp je?

SAHIR

... dat van die kasten vind ik een waardeloos systeem.

RAVI

Je kunt niet weten of dat systeem al of niet ergens goed voor is. ...

Net zo min overigens als je kunt weten of het zin heeft om voor een koe op straat te wachten.

SAHIR

Waarom zei u dát dan niet tegen al die toeterend mensen?!

RAVI

Omdat wij Dalit zijn. En geen Shudra [burgers & arbeiders], Vaishya [landbouwers & middenstand], Kshatriya [krijgers en heersers] of Brahman [priesters en geleerden]. Daarom.

Sahir glimlacht. Zwijgend spoort hij spoort zijn kameel nog eens aan door aan de teugels te trekken.

Ook Sahir zwijgt. In diepe overpeinzing.

3 EXT./INT. PLASTIC VERWERKINGSFABRIEK DAG 3

Ravi en zijn zoon leveren een lading plastic af bij de plastic verwerkingsfabriek op het grote, drukke plein in het hart van de stad.

Het plastic wordt gewogen en Ravi krijgt zijn prijs. De weger telt een enorme stapel roepie-biljetten af.

4 EXT./INT. PLASTIC VERWERKINGSFABRIEK DAG 4

Als Ravi en Sahir het fabrieksterrein aflopen, treffen zij op straat hun kar aan zonder kameel. Ravi neemt de leidsels in zijn hand en ziet dat ze zijn doorgesneden..

Vorbijgangers blijven staan en verzamelen zich om hen heen.

VOORBIJGANGER 1

De dieven weten wel wie ze hebben moeten.

VOORBIJGANGER 2

Arme man.

Ravi zelf zwijgt. Hij gaat voor de wagen staan, trekt aan wat er overgebleven is van de leidsels en met zijn zoon duwend erachter verwijderd hij zich met wagen en al van het oploopje dat zich om hem gevormd heeft.

Enkele mensen lopen verontwaardigd met hem mee.

PERSOON 1

Het lijkt je niet echt veel te doen, he!

PERSOON 2

Arrogante Dalit!

PERSOON 1

Kan het hem nou echt helemaal niets schelen?!

PERSOON 3

Ik vind het een schande. Gewoon een schande!

Sahir kijkt angstig naar de steeds groter wordende groep mensen die achter hen aankomt. Maar zijn vader blijft de rust zelve. Dan verspert iemand Ravi de weg.

PERSOON 4

Kom op man, reageer dan, durf eens wat te zeggen!

Ravi kijkt de man verbaasd aan. Dan verbreekt hij zijn zwijgen, bedachtzaam formulerend.

RAVI

Hoe kun je dat nou weten?...

PERSOON 1

Wat?!

PERSOON 2

Wat zegt ie?

PERSOON 4

"... Hoe kun je dat nou weten ... "

PERSOON 1

Wat?!

PERSOON 3

"... Hoe kun je dat nou weten ... "

Een groepje hindi begint honend te lachen. Enkele bebaarde moslims worden zelfs boos. Zoiets hebben ze nog nooit meegemaakt.

Sahir is niet meer bang. Vol trots kijkt hij naar zijn vader. Terwijl de mensen verbouwereerd achterblijven duwen en trekken zij de kar weg van de plastic-verwerkingsfabriek.

5 EXT. HUISJE RAVI DAG 5

Ravi komt met zijn kar en zoon maar dus zonder kameel aan bij hun eenvoudige huisje aan de voet van het fort.

SAHIR

... "Wat?!" ... Iets anders wist hij niet te zeggen?
"Wat?!" En dat gezicht dat hij daarbij trok! Wat?!

Sahir moet lachen. Ondertussen duwt hij met zijn vader met veel moeite hun kar de stal in.

SAHIR (CONT'D)

... "Hoe kun je dat nou weten!" ...
"Hoe kun je dat nou weten!" ...
Daar hadden ze niet van terug.

Vader kijkt peinzend naar de verder lege stal.
Zijn vrouw verschijnt met hun dochtertje in de deuropening.
Ravi vermant zich en maakt naar zijn zoon een gebaar van "zeg maar niets".

Met zijn arm losjes op de schouder van zijn zoon - alsof er niets aan de hand is - loopt hij op haar toe. Hij neemt zijn dochtertje over van zijn zoals altijd gesluisde vrouw.
De hele familie verdwijnt naar binnen.

TIJDSPRONG

6 EXT. HUISJE RAVI OCHTEND 6

Als de vrouw van Revi de volgende ochtend vroeg haar huis uitkomt, staat de kameel daar gewoon weer. Zij wist van niets en is dus ook totaal niet verrast.

Maar dan ontdekt zij tot haar verrassing dat de kameel niet alleen is; het heeft gezelschap van een prachtige vrouwtjeskameel...

Het beesten staat tevreden een stukje verderop uit een houten trog te eten.

Gillend van blijdschap rent de vrouw van Ravi weer naar binnen.

7 EXT. MARKT DAG 7

Als Ravi en zijn zoon met een kar volgeladen met afvalplastic en voorgetrokken door de voor de gelegenheid versierde kameel, de markt oplopen, verzamelen zich marktkooplui, arbeiders en andere types om hen heen.

Enthousiaste reacties, lachende gezichten.

MARKTKOOPMAN 1

Goed man! Ongelofelijk verhaal.

MARKTKOOPMAN 2

En niet alleen je kameel terug!

ARBEIDER 1

Maar er gratis en voor niets een vrouwtje bij.
Ongelofelijk!

ARBEIDER 2

Je zult je wel de gelukkigste man van heel Rajasthan
voelen?!

Ravi zelf staat er wat ongemakkelijk bij.

MARKTKOOPMAN 1

Ben jij dan niet blij?!

Ravi haalt schuchter zijn schouders op.

ARBEIDER 1

Kom op, man, spreek je uit!

ARBEIDER 2

Wat vind je er nou zelf van?! Heb je geluk gehad of
niet?!

Dan komt Ravi met zijn eigen mening.

RAVI

... Of 't een geluk is, kun je nog helemaal niet
weten.

MARKTKOOPMAN 2

(aangenaam verrast)

Je durft wel zeg ...

ARBEIDER 1

Wat een onzin!

ARBEIDER 2

Twee kamelen is toch altijd beter dan een kameel! Of
wou je beweren van niet dan?!

MARKTKOOPMAN 2

(tegen Sahir)

Zeg jij er eens wat van!

Sahir haalt verontschuldigend z'n schouders op.

8 EXT. STAL DAG 8

Sahir probeert de vrouwtjeskameel te temmen. Het is een wild
beest en het kost veel tijd en moeite.

Op een moment van onoplettendheid krijgt hij een vreselijke
trap van het beest. Sahir zakt in elkaar en blijft op de grond
liggen.

TIJDSPRONG

9 EXT. STRATEN JODHPUR DAG 9

Ravi rijdt alleen met kameel en wagen door de straten van Jodhpur. Het is vroeg in de ochtend en stil op straat. Hier en daar liggen nog mensen te slapen. Vroege markt-verkopers zijn bezig hun kraampje in te richten.

Als ze Ravi zien langskomen, spreken sommigen hem aan en geven hem een geschenk voor zijn kreupele zoon.

EIGENAAR GROENTEKRAAM

Hier. Om de pijn wat te verzachten.

Hij geeft Ravi een grote pompoen-achtige vrucht.

LAKENKOOPMAN

Ongelukkige ...

Hij geeft Ravi een beschilderd laken.

BAKKER

Om aan te sterken.

Hij geeft Ravi wat chapati's.

TOERIST

Doe er wat goeds mee.

Hij geeft Ravi een handvol roepies.

Allen beklagen zijn noodlot, maar Ravi zelf zwijgt - zoals gewoonlijk...

MARKTKOOPMAN 1

Wat vind je er zelf eigenlijk van?!

MARTKOOPMAN 2

Erg he?

Ravi reageert niet.

MARKTKOOPMAN 2

He man, je houdt toch zeker wel van je zoon?!

Ook de brahmaan die we in de eerste scène zagen, staat erbij. Hij zwaait kalmerend met zijn armen.

BRAHMAN

Mensen, mensen, alstublieft! Laat deze arme drommel met rust.

MARKTKOOPMAN 3

Het is nog maar de vraag of deze man zo beklagenswaardig is! Dat vindt ie zelf ook, toch?...

Aangenaam verrast door deze onverwachte steun knikt Ravi.

RAVI

... dat kun je inderdaad nog helemaal niet weten...

Sommigen halen hun schouders op.

MARKTKOOPMAN 2

Rare snuiter ...

TOERIST

Kan iemand me uitleggen waar dit over gaat?

MARKTKOOPMAN 1

Dat je niet kunt weten of deze man wiens zoon net compleet lamgetrapt is geluk heeft gehad of niet ...

De toerist kijkt Ravi verbijsterd aan.

De Brahmaan verwijdert zich, een tikkeltje verongelijkt. Dan moeten ze het zelf maar weten.

Ravi gaat verder met zijn dagelijkse bezigheden en raapt her en der afvalplastic op van straat op en gooit dit op zijn kar.

MARKTKOOPMAN 1 (CONT'D)

Er zit toch een draadje los aan deze man, vind je ook niet.

Marktkoopman 2 knikt instemmend. De toerist schudt zijn hoofd in ongeloof.

TIJDSPRONG

10 EXT. STRATEN JODHPUR DAG 10

Het is winter en koud.

Een groep soldaten trekt door de straten van Jodhpur. Voorop loopt een heraut.

HERAUT

... En daarom worden alle zonen van Jodhpur per heden onder de wapenen geroepen. Alle zonen! Per heden!

Uit bijna alle huizen worden jonge mannen opgetrommeld die door de soldaten worden meegenomen.

Ravi staat in de deuropening van zijn woning toe te kijken.

Velen juichen de geronselde jonge mannen toe, maar Ravi's gezicht staat zorgelijk.

Hij gaat naar binnen en trekt de deur achter zich dicht.

11 EXT. HUISJE RAVI DAG 11

Een van de soldaten bonst op de deur.

SOLDAAT 1

Openmaken! nu!

Ravi doet open.

SOLDAAT 1 (CONT'D)

Uw zoon?! Nu!

RAVI

(kalm)

Sahir. Het is voor jou!

Als de soldaten de kreupele Sahir te voorschijn zien komen, is er even overleg.

SOLDAAT 2

Dit heeft geen zin!

SOLDAAT 1

Alle zonen, staat er toch!

SOLDAAT 3

Maar hier heb je alleen maar last van.

SOLDAAT 4

Laten we gaan! De dag is nog lang!

SOLDAAT 5

De vijand wacht niet!

De soldaten lopen door en kloppen aan bij de volgende deur.

SOLDAAT 1

Openmaken! nu!

We horen het kreunende kameel-vrouwtje uit de volgende scene. Het lijkt op het gillen van een mens (soldaat).

OVERGANG NAAR

12 EXT. HUISJE RAVI DAG 12

Ravi ondersteunt zijn zoon en samen kijken ze naar wat zich in de stal afspeelt.

De vrouwtjeskameel bevalt van een vijftal kamelen-veulens.

Zijn vrouw helpt bij het halen. Ze veegt de bloederige beestjes af met wat stro.

TIJDSPRONG

13 EXT. HUISJE RAVI DAG 13

Met vallen en opstaan - gesteund door de moeder-kameel - leren de veulentjes lopen.

DOORSNEDEN MET

14 EXT. HUISJE RAVI DAG 14

Ook Sahir leert met vallen en opstaan weer lopen. Zijn moeder - immer gesluierd - is hierbij zijn steun en toeverlaat.

MOEDER VAN SAHIR

... Je kunt het, je wil het, je doet het!

15 EXT. STRATEN JODHPUR DAG 15

Ravi rijdt met zijn kar door de straten van Jodhpur. Naast hem zit weer zijn zoon. De vijf kamelenveulens lopen aan een touw trots achter de wagen aan.

Het is merkwaardig rustig in de anders zo drukke straatjes van Jodhpur en er hangt een trieste sfeer.

Ravi en Sahir passeren een rij van karren met houten kisten, waarachter een stoet oudjes, vrouwen en kinderen. Ze blijken doodskisten te vervoeren en zijn op weg naar de rand van de stad.

De anders in grote getale aanwezige jongemannen op straat ontbreken.

Aan de rand van de stad zijn grote vuren aangestoken.

OVERGANG NAAR

16 EXT. STRATEN JODHPUR DAG 16

Op een open plek op de markt probeert Ravi de kameeltjes te verkopen.

RAVI

Kameeltjes! Pasgeboren kameeltjes!
Vijfduizend roepies het stuk!

Zijn zoon is weer goed ter been en helpt hem.

SAHIR

Zo goed als nieuw! Slechts vijfduizend roepies!

Potentiële kopers blijven staan om de kwaliteit van de jonge dieren te keuren.

Een vrouw in zwart-witte rouwkleding begint af te dingen.

VROUW

Ik geef je er tweeduizend roepies voor.

RAVI

Daar kan ik het helaas niet voor doen.

VROUW

(boos)

... Nu heeft u zóveel geluk gehad ...! Bent u een van de weinigen in heel Jodhpur die zijn zoon niet verloren heeft in de oorlog! ... En nóg durft u, paria die u bent, zoveel geld voor uw kameeltjes te vragen. Het is een schande!."

Sahir verliest zijn geduld.

SAHIR

(snauwend)

U kunt helemaal niet weten of dat echt zo'n geluk is. U weet niet waar het verliezen van een zoon nog goed voor kan zijn. Bovendien, zij hebben de eer, ik niet

Nu wordt Ravi boos.

RAVI

(met stemverheffing)

Houd je kop, Sahir!

Hij kijkt zijn zoon boos aan.

RAVI (CONT'D)

Respect jongen! Dat is alles wat er van je gevraagd wordt. Dus houd je kop!

Als troost geeft Ravi de vrouw een kameeltje mee.

RAVI (CONT'D)

Hier. Neem mee. ... Je kunt nooit weten waar zo'n beest goed voor is.

Sahir kijkt peinzend voor zich uit. Het is ook nooit goed ...

FADE OUT